

إِلَيْهِ يَرْدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا
به سوی او برگردانده می شود علم رستاخیز و بیرون نمی آید میوه ها از غلاف های خود

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
و باربر ندارد هیچ مادینه ای و نمی نهند مگر به علم او و روزی که ندا کند ایشان را که کجا هستند

شُرَكَائِيَ قَالُوا عَاذَتُكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿۴۷﴾ وَضَلَّ عَنْهُمْ
شریکان من گویند به تو اعلام کردیم نیست از ما هیچ گواهی ﴿۴۷﴾ و گم گردد

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيسٍ ﴿۴۸﴾
از ایشان آنچه که فرا می خوانند پیش از این و خواهند دانست که نیست برای ایشان هیچ گریزگاهی ﴿۴۸﴾

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَسْتَوْسِدُ
خسته نمی شود انسان از درخواست خیر و اگر برسد به او سختی و گزند پس توبه کلی نماید

فَيَسْتَوْسِدُ ﴿۴۹﴾ وَلَكِنْ أَذَقْتُهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ
او دلبرد می شود ﴿۴۹﴾ و اگر بچشاییم به او رحمتی را از طرف خود پس از آنی که برسد به او

لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَكِنْ رُجِعْتُ إِلَى
هر آینه گوید این اثباته برای من است و نمی یانم رستاخیز را که برآید و اگر باز گردانیده شوم به سوی

رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْبَىٰ فَلْيُنَبِّئِنَا الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
پروردگار خود حتماً مرا نرداو نیکوترین (حالت) است پس هر آینه آگاه می کنیم کسانی را که کفر ورزیدند به آنچه می کردند

وَلَنُذِيقَهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿۵۰﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ
و حتماً می چشاییم به آنان از عذابی سخت ﴿۵۰﴾ و چون نعمتی دهیم به انسان

أَعْرَضَ وَنَسَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ
روی برمی تابد و بپهلوی می گرداند (نگرمی کند) و چون برسد به او سختی و گزند پس نوداری دعایی گسترده است

﴿۵۱﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ نَصْرٌ لَكُمْ فَكَفَرْتُمْ
بگو ﴿۵۱﴾ بگو خبر دهید مرا اگر باشد (فران) از نزد الله آنگاه کفر بورزید

بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۵۲﴾ سَرَّيْهِمْ
به آن کیست گمراه تر از آنکه او در ستیزی دور و دراز باشد ﴿۵۲﴾ به زودی بنماییم به ایشان

ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ
نشانه های خود را در کرانه های آسمان و زمین و در وجود خویشان تا روشن شود برای آنان که او حق است

أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۵۳﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
آیا کافی نیست که پروردگار تو که همانا او بر هر چیزی گواه است ﴿۵۳﴾ آگاه باشی همگان را

فِي مَرْبِعٍ مِنَ لِقَاءِ رَبِّهِمْ ﴿۵۴﴾ أَلَا إِنَّهُمْ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطُونَ ﴿۵۵﴾
در تردید اند از دیدار پروردگارشان ﴿۵۴﴾ آگاه باش که تو به هر چیزی فراگیرنده است ﴿۵۵﴾

رَبِّهَا
۲۲

سُورَةُ الشُّورَى

اَنبَا
۵۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

حَمْدٌ ۱ عَسَقَ ۲ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ ۱ عین، سین، قاف ۲ این چنین وحی می کند به تو و به آنان که پیش از تو بودند

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۳ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۴ وَهُوَ ۵ یروزمند سجده کار ۳ توانا است آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است ۴ و اوست

الْعَلِيُّ ۱ الْعَظِيمُ ۲ تَكَادُ السَّمَوَاتُ بِتَفَطُّرَتِهِ ۳ مِنْ قَوِّهِنَّ ۴ ان بلندمرتبه ۱ بزرگ ۲ نزدیک است آسمان ها ۳ بشکافتند ۴ بر قوا خود

وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۱ وَتَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي ۲ و فرشتگان تسبیح می گویند با حمد پروردگار خود ۱ و آمرزش می خواهند برای آنان که در

الْأَرْضِ ۳ آلاَ إِنْ اللَّهُ ۴ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۵ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا ۶ زمین اند آگاه باش همانا ۴ اوست آن آمرزنده مهربان ۵ و آنان که گرفتند

مِنْ دُونِهِ ۱ أَوْلِيَاءَ ۲ اللَّهُ ۳ حَفِظَ عَلَيْهِمْ ۴ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۵ جز او ۱ کارسازان را ۲ الله ۳ نگاهبان است بر اهل و عمل ایشان و نیستی تو بر ایشان ۴ نگاهبان

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ ۱ وَ این چنین وحی کردیم به سوی تو قرآنی عربی را تا بیم دهی اهل مکه را و آنان را که

حَوْلَهَا ۲ وَنُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي ۳ یونس آن که و بیم دهی مردم را از روز گرد آمدن مردم در استخرا که هیچ تردیدی در این نیست گروهی در بهشت باشند و گروهی در

السَّعِيرِ ۴ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ ۵ لَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ ۶ انش برافروخته ادوخ ۴ و اگر می خواست الله ۵ هر آینه می گردانید آنها را امتی یگانه ولیکن درمی آورد

مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۱ وَالظَّالِمُونَ ۲ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۳ هر که را بخواهد در رحمت خود و ستمکاران نیست برای ایشان هیچ یاری و نه یابوری

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ۱ أَوْلِيَاءَ ۲ فَاللَّهُ ۳ هُوَ الْوَلِيُّ ۴ وَهُوَ ۵ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ ۶ آیا گرفته اند ۱ جز الله ۲ کارسازان را ۳ پس الله ۴ همان کارسازان است و اوست که زنده می کند مردگان را و او

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ ۲ بر هر چیزی توانا است ۱ و هر چه اختلاف دارید در آن از هر چیزی پس نظری آن

إِلَى اللَّهِ ۱ ذَالِكُمْ ۲ اللَّهُ ۳ رَفِيَ ۴ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۵ وَإِلَيْهِ ۶ اُنِيبُ ۷ با ۱ الله است ۲ این است ۳ الله ۴ پروردگار من ۵ بر او توکل دارم ۶ و به سوی او بازمی گردم ۷

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
 پدید آورنده آسمان ها و زمین است فرار داد برای شما از خودتان جفت های را

وَمِنْ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَأُبَيِّنَ لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُ الْأَشْيَاءُ
 و نیز از چهارپایان جفت های می افزاید شما را در این اجم جفتها است مانند او هیچ چیزی

وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 و اوست شنوای بینا برای اوست کلیدهای آسمان ها و زمین

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾
 فراخ می سازد روزی را برای هر که خواهد و تنگ می گرداند برای هر که خواهد همانا او به هر چیزی داناست

﴿١٣﴾ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
 مقرر گشت برای شما از دین آنچه را که سفارش کرده بود به آن نوح را و آنچه را که وحی کردیم

إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ
 به تو و آنچه سفارش کردیم به آن ابراهیم و موسی و عیسی را که برپا بدارید دین را

وَلَا تَتَّبِعُوا فِيهِ كِبْرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْنِ اللَّهُ
 و به پرانندی نیفتد در آن گران است بر مشرکان آنچه دعوت می کنی آنها را به آن الله

يَجْتَنِي إِلَيْنِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْنِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٤﴾ وَمَا نَفَرَقُوا
 برمی گردند به سوی آن اینا هر که را خواهد و راه می نماید به سوی آن هر که روگرداند از او و پراکنده نگشتند

إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 مگر پس از آنکه آمد برای آنان علم آن هم از روی سرکشی است و در میان خود و اگر نبود کلمه

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَيْنِ أَجَلٌ مُسَمًّى لَفُضِّي بَيْنَهُمْ وَلَئِنْ الَّذِينَ
 که پیشتر گرفته از سوی پروردگار ما را بگذشت از میان ایشان به وقت معین البته طوری می شد میان ایشان از نزول عذاب و همگانی آن که

أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَرْبٍ ﴿١٥﴾
 به لوت پیش از آنکه عطا شد کتاب پس از ایشان در شک از آنست انکی سخت

فَلِذَلِكَ فَادَعُ أَصَاتِكَ وَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ
 پس برای این ادعا دعوت کن و پایدار باش چنان که فرمان یافته ای و پیروی مکن از هوس های آنها

وَقُلْ مَا أَمَرْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ
 و بگو ایمان آوردم به آنچه که فرو فرستاده است الله از کتاب و دستور یافته ام که دادگری کنم

بَيْنَكُمْ اللَّهُ رُبُّكُمْ وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ
 میان شما الله پروردگار ما و پروردگار شماست برای ما کردار ما و برای خودتان کردار شما

لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾
 هیچ بحث و جدالی نیست میان ما و میان شما الله جمع می کند میان ما و شما او به سوی اوست بازگشت

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا أَمْسَحَبَ لَهُمْ جَنَّتَهُمْ
و آنان که بگو می کنند درباره الله پس از آنکه پذیرفته شده دعوت او دلشان

دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
باطل است نزد پروردگارشان و بر ایشان است خشمی از جانب حق و برای آنها عذاب سخت است

۱۶ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
الله است که فرود فرستاد کتاب را به حق و انظار سنجش و چه چیزی آگاه می کند تو را

لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۱۷ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
شاید رستاخیز نزدیک باشد به شباب می طلبد رستاخیز را آنان که ایمان ندارند

بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
به آن و آنان که ایمان دارند در هراسند از آن و می دانند که آن حق است

۱۸ إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ
آگاه باشید همانا آنان که بحث و جدل می کنند در آمدن رستاخیز هر آینه در گمراهی دور و درازی اند

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
الله ریز بین است به بندگان خود روزی می دهد هر که را خواهد و اوست آن نیرومند پیروزمند

۱۹ مَنْ كَانِ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
هر که بخواهد کشت آخرت را می افزایم برای او در کشت وی و هر که

كَانِ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
بخواهد کشت دنیا را می دهیم به او از آن و نیست برای او در آخرت هیچ

نَصِيبٍ ۲۰ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
بهره ای آیا برای ایشان شریکانی است که مقرر داشته اند برای آنها از دین

مَا لَمْ يَأْذُنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْ لَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُصِّنَ بِهِمْ
چیزی را که اجازه نطه است به آن و اگر نبود آن سخن فاصع (که نظری در رستاخیز خواهد بود) قطعاً نظری می شد میان ایشان

وَأِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۲۱ تَرَى الظَّالِمِينَ
و همانا ستمکاران بر ایشان عذاب دردناک است می بینی ستمکاران

مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
در هراسند از (کیفر) آنچه کرده اند و آن واقع شدنی است بر ایشان و آنان که

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتٍ الْجَنَّاتِ
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته در باغ های بهشت اند

۲۲ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ
برای ایشان است آنچه می خواهند نزد پروردگارشان این همان بخشش بزرگ است

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ **اللَّهَ** عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ

این است آنچه که مژده می‌دهد **الله** به بندگانش همانان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بگو

لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرِضْكُمْ حَسَنَةً تَّزِدْ

نمی‌خواهم از شما بر این کارها هیچ مزدی مگر دوستی در خویشاوندی و هر که انجام دهد کار نیکی را می‌افزایم

لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ **اللَّهَ** عَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۲۳﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى **اللَّهِ**

برای او در آن نیکی را همانا **الله** آمرزنده قدرشناس است ﴿۲۳﴾ آیا می‌گویند که بسته است بر **الله**

كَذِبًا فَإِن يَشَأِ **اللَّهَ** يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ **اللَّهَ** الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ

دروغی را پس اگر بخواهد **الله** مهر می‌نهد بر دل تو و نابود می‌سازد **الله** باطل را و ثابت می‌گرد حق را

بِكَلِمَتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۲۴﴾ **وَهُوَ** الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ

به سخنان خود زیرا او دانای به راز سینه‌ها است ﴿۲۴﴾ **وَابْت** آن که قبول می‌کند توبه را

عَنِ عِبَادِهِ وَيَعْقُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۲۵﴾

از بندگانش و درمی‌گذرد از بدی‌ها و می‌داند آنچه می‌کنید ﴿۲۵﴾

وَيَسْجِبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ

پاسخ می‌دهد به کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و می‌افزاید ایشان را از بخشش خود

وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿۲۶﴾ وَلَوْ بَسَطَ **اللَّهَ** الرِّزْقَ

و کافران و برای شان است عذابی سخت است ﴿۲۶﴾ و اگر فراع کردی **الله** روزی را

لِعِبَادِهِ لَبِغُوا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُزِيلُ بِقَدَرِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ

بر جمیع بندگانش خود البته سرکنشی می‌کند در زمین ولیکن فرود آورد به اندازه آنچه خواهد همانا **الله** بر بندگانش

خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿۲۷﴾ **وَهُوَ** الَّذِي يُزِيلُ الْغَيْثَ مِّن بَعْدِ مَا قَنَطُوا

آگاه بیناست ﴿۲۷﴾ **وَابْت** آن که فرود می‌آورد باران را پس از آنکه نومید شدند

وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ **وَهُوَ** الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۲۸﴾ وَمِن آيَاتِهِ خَلْقُ

و پراکنده می‌سازد رحمت خود را **وَابْت** آن کارساز ستوده ﴿۲۸﴾ و از نشانه‌های او آفریدن

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَ فِيهِنَّ مِّن دَابَّةٍ **وَهُوَ** عَلَىٰ جَمْعِهِمْ

آسمان‌ها و زمین است و آنچه پراکنده ساخته است در آنها اسباب‌ها و زمین از هر جنبه‌ای **وَاب** بر گردلورن ایشان

إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿۲۹﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فِيمَا

هرگاه بخواهد توانا است ﴿۲۹﴾ و آنچه برسد به شما از مصیبت پس به سبب چیزی است که

كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَن كَثِيرٍ ﴿۳۰﴾ وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ

کسب کرده است دست‌های شما و درمی‌گذرد از بسیاری [گناهان] و نیستید شما عاجزکنندگان **الل**

فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّن دُونِ **اللَّهِ** مِّن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۳۱﴾

در زمین و نیست برای شما جز **الله** هیچ کارسازی و نه یابوری ﴿۳۱﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَغْلَامِ ﴿٣١﴾ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ
وَأَنْ تَنَاشِطَهُ هَوَايَ أَوْ تَسْكُنَ هَوَايَ رَاحَةً ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
فَيُظِلُّنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
﴿٣٢﴾ أَوْ يُوقِفَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٣﴾ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ
يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ ﴿٣٤﴾ فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعْ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ يَحْتَبِرُونَ كِبَرَ الْأَلَامِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا
عَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمْ
لُغْمٌ فَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٣٨﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَاجْزِهِ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَلَمَنْ اتَّصَرَ
عَذَابُ اللَّهِ فَالْحَبْلُ عَلَيْهِ أَوْ لَيْتَ مَا عَلَيْهِمْ ۚ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٠﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤١﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ ۖ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ
﴿٤٢﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ ۖ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَتَرَى الظَّالِمِينَ
مِمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُوتُ هَلْ إِلَىٰ مَرَرٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٣﴾

وَتَرْتَهُمْ يُنْصَرُّونَ عَلَيْهَا خَشِيعَتٍ مِّنَ الدَّلِيلِ يَنْظُرُونَ
و پسین ایشان را عرضه می شوند بر آتش درحالی که سرافکنده اند از دلت می نکرد

مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ
به نگاهی پنهان از چشمی می نکردند و گویند کسانی که ایمان آورده اند همانا زیانکاران کسانی هستند که

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
به زیان انداخته اند خودشان و خانواده خود را در روز رستاخیز آگاه باش به درستی که ستمکاران

فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿۱۵﴾ وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
در عذابی پایدارند ﴿۱۵﴾ و نباشد برای آنان کارسازان و یاورانی که یاری کند آنان را

مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَهُوَ بِرَأْسِ سَبِيلٍ ﴿۱۶﴾ أَسْتَجِيبُوا
جز الله و هر که را گمراه کند الله آنگاه نیست برای او هیچ راه آنجائی ﴿۱۶﴾ پاسخ دهید

لِرَبِّكُمْ ۚ إِنَّ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ
بروندگان خود را بیش از آنکه بیاید روزی که نیست بازگشتی برای او از جانب الله نیست برای شما

مَنْ مَلَاحِجًا يَوْمَهُدٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَصِيرٍ ﴿۱۷﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا
هیچ پناهنگانی در آن روز نیست برای شما هیچ گونه انکاری پس اگر روی برگردانند از قبول دعوت

فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيفًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا
پس نفرستادیم تو را بر آنها لگه‌بان نیست بر تو مگر رسانیدن پیام و همانا ما چون

أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَجَرَحَ بِهَا وَإِنْ نَضِيبَهُمْ سَيْنَةً
بچشانیم به انسان از جانب خود رحمتی را شاد شوند به آن و اگر برسد به آنها گزندی

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿۱۸﴾ اللَّهُ مُلْكُ
به سبب آنچه پیش فرستاده است دست هایش پس همانا انسان سخت ناپسند است ﴿۱۸﴾ ان الله است فرماتر وایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِ شَاءَ
آسمان ها و زمین می آفریند آنچه خواهد می بخشد هر که را خواهد بختوانی

وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَورَ ﴿۱۹﴾ أَوْ مَرْجُومًا دُكْرَانًا وَإِنِ شَاءَ
و می بخشد هر که را خواهد پسران ﴿۱۹﴾ یا با هم دهد ایشان را پسران و دختران

وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿۲۰﴾ وَمَا كَانَ
و می گرداند هر که را که خواهد نازا همانا او پس دانای توانا است ﴿۲۰﴾ و نسزد

لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ ۚ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآيَ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
برای هیچ بشری که سخن گوید با او الله مگر به وحی یا از پس پرده ای یا بفرستد

رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ
رسولی (فرشته ای) را پس وحی کند به فرمان او آنچه را (الله) خواهد همانا اوست بلند مرتبه سنجیده کار ﴿۲۱﴾

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
و این چنین وحی کردیم به سوی تو روحی افران را از امر خود و تو نمی دانستی که چیست کتاب
وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا ۚ نَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا
و نمی دانستی که چیست ایمان ولیکن گردانیدیم آن را نوری که هدایت می کنیم به آن هر که را که خواهیم از بندگان خود
وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۲﴾ صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي لَمْ
و همانا تو قطعاً هدایت می کنی به راهی راست ﴿۳۲﴾ راه الله آن که از آن نیست
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ آلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿۳۳﴾
آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است آگاه باشید به سوی الله باز می گردد همه کارها ﴿۳۳﴾

سورة الزخرف

۴۷۱
۸۹۲۳
۳۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْدٌ ﴿۱﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿۲﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
حدا میم ﴿۱﴾ سوگند به این کتاب روشنگر ﴿۲﴾ همانا ما قرار دادیم این کتاب را قرآنی به زبان عربی
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۳﴾ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا
باشد که شما خرد ورزید ﴿۳﴾ و بی گمان آن قرآن در لوح محفوظ نزد ما
لَعَلِّي حَكِيمٌ ﴿۴﴾ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا
بند مرتبه حکمت آمیز است ﴿۴﴾ آیا باز می داریم از شما این قرآن را با رو بگردانی
أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿۵﴾ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيٍّ فِي
از آن رو که هستید قومی اسرافکار ﴿۵﴾ و چه بسا فرستادیم پیامبرانی را در میان
الْأَوَّلِينَ ﴿۶﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۷﴾
پیشینان ﴿۶﴾ و نیامد نزد ایشان هیچ پیامبری مگر اینکه او را ریشخند می کردند
فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا ۚ وَمَنْ مِّثْلُ الْأَوَّلِينَ ﴿۸﴾
پس هلاک کردیم سر سختتر از ایشان را و گشت مانند نخستینان
وَلَمَّا سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
و اگر پرسیدی از ایشان که چه کسی آفرید آسمان ها و زمین را هر آینه گویند
خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿۹﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
آفریده است آنها را آن پیروز دانای آن که قرار داد برای شما زمین را
مَهْدًا ۚ وَجَعَلَ لَكُم فِيهَا سُبُلًا ۚ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۰﴾
پستری و قرار داد برای شما در آن راه هایی را باشد که شما راه یابید ﴿۱۰﴾

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدَرُ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا
وهمان که فرود آورد از آسمان آب را به اندازه پس زنده گردانیدیم به آن سرزمینی مرده را
كَذَلِكَ نُخْرِجُوهَا ۝۱۱ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
این چنین بیرون آورده می شود از قبرها ۱۱ و همان که بیافرید جفت ها را همه آنها را و قرار داد

لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۝۱۲ لِيَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِمْ
برای شما از کشتی ها و چهارپایان دمی آنچه را که سوار می شوید ۱۲ تا قرار گیرید بر پشت های آنها
ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ
پس یاد کنید نعمت پروردگار خود را ۱۳ هنگامی که قرار گرفتید بر آن و بگوئید پاک است

الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝۱۳ وَإِنَّا لَإِنْ
آن که مسخر ساخت برای ما این را و نبودیم بر آن توانا به یار کردن ۱۳ و همانا به سوی پروردگار خود
لِنُفْقِلُونَ ۝۱۴ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْأً إِنَّا الْإِنْسَانَ
باز گرداندگانیم ۱۴ و قرار دادند برای او از میان بندگانش جزئی را فریادی به تحقیق آدمی

لَكَفُورٌ مُبِينٌ ۝۱۵ أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ
ناپس آشکار است ۱۵ آیا گرفته است از آنچه می آفرید دخترانی را و برگزیده است شما را
يَا أَبَسِينَ ۝۱۶ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
به پسران ۱۶ و چون مرده داده شود به یکی از آنان به آنچه زده است برای الله امهر گستر مثل را

ظَلٌّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝۱۷ أَوْ مِنْ يُكْسُوا فِي
گردند روی او سیاه در حالی که خشم خود را فرو می خورد ۱۷ آیا آن کس که پرورش می یابد در
الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝۱۸ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
زیور و لو در گفتگو بین روشنی نلزد انبیا فرستاده است ۱۸ و قرار دادند فرشتگان را

الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ ۝۱۹ إِنشَاءً أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ
همان که خود بندگان الله امهر گسترند ۱۹ به عنوان دختران آنها شاهد بودند آفرینش ایشان را به زودی نوشته می شود
شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ۝۲۰ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
گواهی شان و پرسیده می شوند ۲۰ و گفتند اگر می خواست الله امهر گستر پرستش نمی کردیم آنان را

مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝۲۱ أَمْ أَنَسْتُمْ
نیست برای آنان به این گفتار هیچ دانشی نیست آنان مگر اینکه حدس می زنند ۲۱ آیا داده ایم به آنان
كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ نَبِيٍّ ۝۲۲ فَهُمْ يَخْشَوْنَكَ أَنْ يَحْضُرُوا ۝۲۳
کتابی را پیش از این پس آنها به آن چنگ زنندگان اند ۲۲ و ۲۳ و می گویند

إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَنَا عَلَى آثَرِهِمْ وَإِنَّا لَآئِسٌ
به تحقیق ما یافتیم پدران خود را بر آئینی و همانا ما بر این آئین راه یافتگانیم ۲۴

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا

و این چنین نفرستادیم پیش از تو در آبادی هیچ بیم دهنده ای را مگر اینکه گفتند متحمل آن آبادی ها

إِنَّا وَجَدْنَا عِبَادًا عَلَىٰ أَمَةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ هَاهُنَا مُقْتَدُونَ ﴿۴۴﴾
همانا ما یافتیم پدران خود را بر ایستی و همانا ما بر این آنان اقتدا کنندگانیم

قُلْ أُولَئِكَ جِئْتُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ عِبَادًا فَمِنْهُمْ شَقِيحٌ وَظَالِمٌ ﴿۴۵﴾
گفت ای اگر چه آورده باشم برایتان چیزی را که هدایت کننده تر از آنچه یافته اید بر آن پدران خود را گفتند

إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۴۶﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظَرْنَا كَيْفَ
همانا ما به آنچه فرستاده شده اید به آن کافریم پس انتقام گرفتیم از ایشان پس بین چگونه

كَانَ عَقِيبُهُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿۴۷﴾ وَلَاذِ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
شد سرانجام تکذیب کنندگان و (پاد کنه) چون گفت ابراهیم به پدرش و قوم خود

إِنِّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿۴۸﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ
همانان من بیزارم از آنچه می پرستید مگر کسی را که آفریده است مرا پس همانا او هدایت می کند مرا

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۴۹﴾ بَلْ
و قرار داد آن را کلمه ای ماندگار در میان پسینان خویش باشد که آنان (به توبه) باز گردند بلکه

مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَقًّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿۵۰﴾
بهره مند ساختیم ایشان و پدرانشان را تا وقتی که آمد نزدشان حق ابرار و پیامبری روشنگر

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿۵۱﴾ وَقَالُوا
و چون آمد نزدشان حق گفتند این جادو است و همانا ما به آن کافریم و گفتند

لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿۵۲﴾ أَهَرَأَ
چرا نازل نشد این قرآن بر مردی بزرگ از یکی از این دو شهر بزرگ و عظیم

يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ﴿۵۳﴾ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
قسم می کنند رحمت پروردگار تو را ما قسمت کرده ایم میان ایشان روزی ایشان را در زندگانی

الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
دنیا و بالا برده ایم برخی ایشان را بر برخی دیگر به درجات تا بگیرد برخی ایشان

بَعْضًا سَخِرَاءًا وَرَحْمَتَ رَبِّكَ ﴿۵۴﴾ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۵۵﴾ وَلَوْلَا
برخی دیگر را به خدمت و رحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه جمع می کنند و اگر نه

أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
این بود که می شدند مردمان یکی بلکه اگر کفر را برآینده قرار می دادیم برای کسی که کفر می ورزد

لِئُسُوهُمْ سَفْهًا مِّنْ فَضْلِهِ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿۵۶﴾
برای خانه هایشان سقف هایی از نوره و نیز نردبان هایی که بر آنها بالا روند

وَلِيُثَبِّتَهُمْ أَتُونَا وَسُرَرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَزُخْرُفًا ۚ وَإِن
و برای خلع هایل درها و حبس های که بر بها نکیه کند و هرگونه ریش از بدنش می قطع و بسب

كُلِّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِندَ رَبِّكَ ۚ
همه بها مگر بهره مندی و زندگانی دنیا و ابدیه مندی حزب برد بود تا نو

لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢٥﴾ وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضٌ لَّهُ شَيْطَانًا
برای پروریشنگل است (۲۵) و هر که جسم بود و یاد به مه گس بر می گماریم بر او شیطانی را

فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٢٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
که او بر سر همدم باشد (۲۶) و همانا با می یا بدان از راه حق و انبیا می پندارد

أَنَّهُمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٢٧﴾ حَقُّ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ تَبِيُّ وَيَتَنِكَ
که خودسل راه یانگند (۲۷) نا نکه که بیاید پیش ما گوید به همدم خود ای کاش در میان من و تو من و

بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ قَبَسَ الْقَرْيُنِ ﴿٢٨﴾ وَلَن يَنفَعَكُمُ الْيَوْمَ
فاصله مشرق و مغرب بود که به همدمی است (۲۸) و هرگز سود ندهد شمار امروز

إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْرِكُونَ ﴿٢٩﴾ أَفَأَن تَسْمِعُ
دیوای ستم کرده اید همانا شما در عذاب به هم شریک هستید (۲۹) یا تو می شنوای

الضَّمَّ أَوْ تَهْدِي أَعْمَى وَمَن كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾
کور به هدایت می کسی کور و کسی که هست در گمراهی آشکار (۳۰)

فَإِنَّمَا يَذْهَبُ بِكَ ۖ فَإِنَّمَا مِنْهُمْ مُّسْتَفِهُوتٌ ﴿٣١﴾ أَوْ يُرْسِكَ الْإِذَى
پس اگر میریم تو را از این دنیا پس به تحقیق ما از این انتقام گیرند گنایم (۳۱) یا بمعاییم به تو آنچه را

وَعَدْتَهُمْ ۖ فَإِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٣٢﴾ فَاسْتَمِيعْ بِالْإِذَى أَوْجَى
و عهد داده ایم به اهل پس همانا ما بر ایشان تواناییم (۳۲) پس حک بر به آنچه وحی به

إِلَيْكَ ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ
به سوی تو همانا تو بر راهی راست هستی (۳۳) و همانا این یاد کردی است برای تو و قوم تو

وَسَوْفَ تَنصُرُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَثَلُ مَن أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلًا
و نه رودی یارچوسا می شوید (۳۴) و بیس از آنان که فرستاده بودیم پیش از یابعدان خود

أَجَعَلْنَا مِن دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
ای قرار دادیم غیر از به مه گس الهه های که پرستیده شوند (۳۵) و هر چه فرستادیم

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا ۖ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ
موسی را به آینه های خود به سوی فرعون و سران قوم و پس گفت همانا من فرستاده

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِمَّنْ يَقْصُونَ ﴿٣٧﴾
پروردگار جهانیان (۳۶) پس چون ورد برنی آنها نشانه های ما را هماندم آن به آن می حدیدند (۳۷)

وَمَا يُرِيدُ مِنَ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ

و می خواهیم به این هیچ سینه ای را مگر بیکه بزرگ تر بود و گرفتار کردیم ایشان

بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۱۸﴾ وَقَالُوا بَيِّنَاتُ السَّاحِرِ أَذْعُ لَنَا

به عذاب باشد که انانی باز گردند و گفتند ای جادوگر بچون باری

زَمَنِكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿۱۹﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ

بروز گذر خود به آنچه پیمان بسته است تا تو همانا ما را هدایت کردی پس چون برداشتم از ایشان

الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿۲۰﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ

عذاب را نگاه آن پیمان می شکستند و ندا کرد فرعون در میان قوم خود

قَالَ يَنْقُومُ آلِ نَسْرٍ لِي مَلِكٌ يَضْرِبُ وَهْدِيهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ

گفت ای قوم من یا یست باری من فرمانروایی مصر در حالی که بی جوی ها می رود او

تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۲۱﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ

زیر من یا می بینید بلکه من بهتر از این کسی که او بی ارزش است

وَلَا يَكَاذُ يُونُسُ ﴿۲۲﴾ فَنُوحَا إِلَيْهِ أَسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَلَّةٍ

و نمی بود سخن گوید نه یوسی پس چرا انکده سینه بر و ندهای از طلا یا جرم پانده

مَعَهُ الْمَلَكُ مَقَرَّنِينَ ﴿۲۳﴾ فَاسْتَحَفَّ قَوْمَهُ

همراه او فرشتگان دوستانوس پس سگسار که در وی جرم کرد قوم خود

فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۲۴﴾ فَلَمَّا ءَاسَفُونَا

پس اطاعت کردند فرمان را و همانها بودند قومی نادمی فرمودند پس چون به خشم بردند ما را

أَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَعْرَقْنَاهُمْ فَاغْرَقْتَهُمُ الْغَوِيَّتُ ﴿۲۵﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ

انتقام گرفتیم از ایشان پس غرق ساختیم آنها را غرق غرق شد و قرار دادیم انانی

سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿۲۶﴾ وَلَنَا ضَرْبٌ آتٍ مَّرِيمَ

یستگامی به عذاب و مایه عبرتی برای آیندگان و چون آورده شود دس ایشان سر مریم

مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿۲۷﴾ وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا

به موی مثال ناگاه قوم تو را این به مسخر مانگ بر می دارند و گویند آیا اله های ما

خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَنَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿۲۸﴾

بهترند یا او نیورند این مثال را باری تو عکس برای چون و چر بیکه آن قوم سیره جویند

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ

بست او بر مریم مگر سده ای که انعام کرده ایم بر وی و قرار دادیم او را سرمشی باری سی ساری

﴿۲۹﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْتَلِفُونَ

و اگر می خواستیم اله قزلو می گزیدیم به جای شما فرشتگانی را در زمین که خاستن سده نبودند

وَأَنَّهُ لَئِمْ لِّسَاعَةِ فَلَا تَمُوتُ بِهَا وَأَتَّبِعُونَ هَذَا صِرَاطٌ

و همانا ایست برای ساعه که در آن ایست و پیروی کنید مر این صفت را

مُسْتَقِيمٌ ۱۱ وَلَا يَصُدَّنَّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

راست و ماردا دسار شیطان همانا او برای شما دشمنی آشکار است

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ

و چون آورد عیسی دلالت بر حق را گفت نه تحقیق آورده ام برای شما حکمت را

وَأُتِيَتْكُمْ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

و رساں که برای شما برخی رحه که اختلاف می کردید در آن پس پروا کنید از اله و اطاعت کنید مرا

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

همانا الله اوست پروردگار من و پروردگار شما پس بپرستید او را این است راهی راست

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا

ولی اختلاف کردند گروه ها میان خود پس وای بر آن که ستم کردند

مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْيَوْمِ ۚ هَلْ يَبْطَرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ

از عذاب روزی در دنیای ایا انتظار می کنند جز رسا حیر که

تَأْتِيَهُمْ نَعْتَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۚ الْأَجَلَاءُ يَوْمَئِذٍ

باید به سرخ رس ناگهان در حالی که آنان بی خبر باشند دوسان در روزی

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۚ يَتَّبِعُوا لَا خَوْفٌ

شمن یکدیگرند مگر ای بدگان من نیست هیچ ترسی

عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَمْرٌ تَخْرُوتُ ۚ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا

بر شما امروز و نه شما سوهکس می شوید آنان که بعضی آوردند نه سب

وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۚ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَمْرًا مُزَجَّجًا

و بودند مسلمان داخل شوید به بهشت شما و همراستای

تَخْبَرُونَ ۚ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ

در حالی که سطلن گرفته می شوید گردیده شود بر کوبان کاسه های درین و سنگ هایی برین و سبیل

وَفِيهَا مَا شَتَّهِبُ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا

و باشد در آن آنچه شعله و لذت یابد چشم ها و شما در آنجا باشید

خَالِدُونَ ۚ وَلِلَّهِ الْجَنَّةُ الَّتِي أَوْفِئْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ

خاوندان و بر آن بهی است که به ارم داده اند آن را به شما به سبب آنچه

تَعْمَلُونَ ۚ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۚ

می کردید برای شما است در آن میوه بسیار که در آن می خوردید

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٦٦﴾ لَا يَفُتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ

هناك بزرگواران در عذاب دوزخ جاویدند

و ما سمع نكروهم بر ائس و بيكي ناس بودند خود سمع

و ما سمع نكروهم بر ائس و بيكي ناس بودند خود سمع

وَنَادُوا بِعَلِيٍّ لِّيَقْضِيَ عَلَيْنَا **رَبُّكَ** قَالَ إِنَّكُمْ مَقِيكُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ

و فریاد کند که ای مالک جورج باید تمام کند کار ما در پیر و گارت گوید مشک قطعا مسما مانند کارید هر آینه

يُحْشَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَذِبُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَنْبِئُوا أَمْراً

لوردیم برای شما حق را و بدن پرشمر شما حق را باخوش می‌دانید با اسوار دانسته اند که ای

فَإِنَّا مُتَرَمِّمُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ

پس جملہ سب : در برابر ان اعظم قطعی می نویسد

وَرُسُلًا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ

و فرستادگی و برد ابلهانی من می نویسد — بگو اگر می بود — **۶** **۱** **۲** **۳** **۴** **۵** **۶** **۷** **۸** **۹** **۱۰** **۱۱** **۱۲** **۱۳** **۱۴** **۱۵** **۱۶** **۱۷** **۱۸** **۱۹** **۲۰** **۲۱** **۲۲** **۲۳** **۲۴** **۲۵** **۲۶** **۲۷** **۲۸** **۲۹** **۳۰** **۳۱** **۳۲** **۳۳** **۳۴** **۳۵** **۳۶** **۳۷** **۳۸** **۳۹** **۴۰** **۴۱** **۴۲** **۴۳** **۴۴** **۴۵** **۴۶** **۴۷** **۴۸** **۴۹** **۵۰** **۵۱** **۵۲** **۵۳** **۵۴** **۵۵** **۵۶** **۵۷** **۵۸** **۵۹** **۶۰** **۶۱** **۶۲** **۶۳** **۶۴** **۶۵** **۶۶** **۶۷** **۶۸** **۶۹** **۷۰** **۷۱** **۷۲** **۷۳** **۷۴** **۷۵** **۷۶** **۷۷** **۷۸** **۷۹** **۸۰** **۸۱** **۸۲** **۸۳** **۸۴** **۸۵** **۸۶** **۸۷** **۸۸** **۸۹** **۹۰** **۹۱** **۹۲** **۹۳** **۹۴** **۹۵** **۹۶** **۹۷** **۹۸** **۹۹** **۱۰۰** **۱۰۱** **۱۰۲** **۱۰۳** **۱۰۴** **۱۰۵** **۱۰۶** **۱۰۷** **۱۰۸** **۱۰۹** **۱۱۰** **۱۱۱** **۱۱۲** **۱۱۳** **۱۱۴** **۱۱۵** **۱۱۶** **۱۱۷** **۱۱۸** **۱۱۹** **۱۲۰** **۱۲۱** **۱۲۲** **۱۲۳** **۱۲۴** **۱۲۵** **۱۲۶** **۱۲۷** **۱۲۸** **۱۲۹** **۱۳۰** **۱۳۱** **۱۳۲** **۱۳۳** **۱۳۴** **۱۳۵** **۱۳۶** **۱۳۷** **۱۳۸** **۱۳۹** **۱۴۰** **۱۴۱** **۱۴۲** **۱۴۳** **۱۴۴** **۱۴۵** **۱۴۶** **۱۴۷** **۱۴۸** **۱۴۹** **۱۵۰** **۱۵۱** **۱۵۲** **۱۵۳** **۱۵۴** **۱۵۵** **۱۵۶** **۱۵۷** **۱۵۸** **۱۵۹** **۱۶۰** **۱۶۱** **۱۶۲** **۱۶۳** **۱۶۴** **۱۶۵** **۱۶۶** **۱۶۷** **۱۶۸** **۱۶۹** **۱۷۰** **۱۷۱** **۱۷۲** **۱۷۳** **۱۷۴** **۱۷۵** **۱۷۶** **۱۷۷** **۱۷۸** **۱۷۹** **۱۸۰** **۱۸۱** **۱۸۲** **۱۸۳** **۱۸۴** **۱۸۵** **۱۸۶** **۱۸۷** **۱۸۸** **۱۸۹** **۱۹۰** **۱۹۱** **۱۹۲** **۱۹۳** **۱۹۴** **۱۹۵** **۱۹۶** **۱۹۷** **۱۹۸** **۱۹۹** **۲۰۰** **۲۰۱** **۲۰۲** **۲۰۳** **۲۰۴** **۲۰۵** **۲۰۶** **۲۰۷** **۲۰۸** **۲۰۹** **۲۱۰** **۲۱۱** **۲۱۲** **۲۱۳** **۲۱۴** **۲۱۵** **۲۱۶** **۲۱۷** **۲۱۸** **۲۱۹** **۲۲۰** **۲۲۱** **۲۲۲** **۲۲۳** **۲۲۴** **۲۲۵** **۲۲۶** **۲۲۷** **۲۲۸** **۲۲۹** **۲۳۰** **۲۳۱** **۲۳۲** **۲۳۳** **۲۳۴** **۲۳۵** **۲۳۶** **۲۳۷** **۲۳۸** **۲۳۹** **۲۴۰** **۲۴۱** **۲۴۲** **۲۴۳** **۲۴۴** **۲۴۵** **۲۴۶** **۲۴۷** **۲۴۸** **۲۴۹** **۲۵۰** **۲۵۱** **۲۵۲** **۲۵۳** **۲۵۴** **۲۵۵** **۲۵۶** **۲۵۷** **۲۵۸** **۲۵۹** **۲۶۰** **۲۶۱** **۲۶۲** **۲۶۳** **۲۶۴** **۲۶۵** **۲۶۶** **۲۶۷** **۲۶۸** **۲۶۹** **۲۷۰** **۲۷۱** **۲۷۲** **۲۷۳** **۲۷۴** **۲۷۵** **۲۷۶** **۲۷۷** **۲۷۸** **۲۷۹** **۲۸۰** **۲۸۱** **۲۸۲** **۲۸۳** **۲۸۴** **۲۸۵** **۲۸۶** **۲۸۷** **۲۸۸** **۲۸۹** **۲۹۰** **۲۹۱** **۲۹۲** **۲۹۳** **۲۹۴** **۲۹۵** **۲۹۶** **۲۹۷** **۲۹۸** **۲۹۹** **۳۰۰** **۳۰۱** **۳۰۲** **۳۰۳** **۳۰۴** **۳۰۵** **۳۰۶** **۳۰۷** **۳۰۸** **۳۰۹** **۳۱۰** **۳۱۱** **۳۱۲** **۳۱۳** **۳۱۴** **۳۱۵** **۳۱۶** **۳۱۷** **۳۱۸** **۳۱۹** **۳۲۰** **۳۲۱** **۳۲۲** **۳۲۳** **۳۲۴** **۳۲۵** **۳۲۶** **۳۲۷** **۳۲۸** **۳۲۹** **۳۳۰** **۳۳۱** **۳۳۲** **۳۳۳** **۳۳۴** **۳۳۵** **۳۳۶** **۳۳۷** **۳۳۸** **۳۳۹** **۳۴۰** **۳۴۱** **۳۴۲** **۳۴۳** **۳۴۴** **۳۴۵** **۳۴۶** **۳۴۷** **۳۴۸** **۳۴۹** **۳۵۰** **۳۵۱** **۳۵۲** **۳۵۳** **۳۵۴** **۳۵۵** **۳۵۶** **۳۵**

الْعَبِيدِ ۝ مُبَارَكٌ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبُّ الْعَرْشِ

پوسدگان و می بودم پای است پروردگار اسمی ها و رمین پروردگار عوش

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٤﴾ فَذَرَهُمْ يَحْضَرُوا وَيَلْعَبُوا حَقَّ يَلْعَبُوا يَوْمَئِذٍ

و غیجہ وصف می کند که در ماه گوشت فروزید و مازی کند نانکه دند کند رورس

أَلَيْدِي يُوعَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ

که وعده داده می شود (۵۱) و آب آنکه در آسمان اله و در زمین میر

إِلَهُهُمُ وَالْعَلِيمُ ﴿١٧٠﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ

آله سب و دست او سبحانه کار دان و پر بزرگ است که برای لوست فرستاد بی دشمنان ها

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِذُّهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

و رومی و آنچه در میان آن نویس و بهد مرد اوست علم و مستحیر و به سوی او بازگردند می شوند

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّمْعَةَ إِلَّا مَنْ

و نیز حیات بد این که می تواند به جای او شفاعت کند مگر کسانی که

شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْتَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ

گوتهی داده باشد به حق درحالی که آنرا نگه باشد. (۱۶) و اگر پیرسی از آنرا که چه کسی افزوده باشد؟

لَيَقُولَنَّ **اللَّهُ** فَأَن يَوْمَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ

ہر ایہ گوید اللہ پس حکومت از حق مرگہ نذیر می رسد و سخن تو در و کلام ہمنا بی مرثماں قوم ہے

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ ۖ عَلَيْهِمْ وَقُلُ سَلَامٌ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

کہ ایسا ہی اور نہ (میں) پس روی نگریں نرا اشل و نگو مدروہ با سس بدیع کی پس نہ رودی جوشند ناسک

سُورَةُ الدُّخَانِ

۵۹

۴۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْدٌ ۱) وَالْحِكْمِ ۲) الْمُبِينِ ۳) إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ ۴)

مُبَارَكَةٍ ۵) إِنَّا كُنَّا مُدَبِّرِينَ ۶) فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۷)

أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا ۸) إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۹) رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ ۱۰) إِنَّهُ هُوَ ۱۱)

السَّامِعُ ۱۲) الْعَلِيمُ ۱۳) رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا ۱۴) بَيْنَهُمَا ۱۵)

إِن كُنتُمْ مُوقِنِينَ ۱۶) لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۱۷) رَبُّكُمُ ۱۸)

وَرَبُّ آبَائِكُمْ ۱۹) الْأَوَّلِينَ ۲۰) بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۲۱)

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ ۲۲) بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ۲۳) يَغْشَى ۲۴)

النَّاسَ ۲۵) هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۲۶) رَبَّنَا أَكْفِ عَنَّا الْعَذَابَ ۲۷)

إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۲۸) أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى ۲۹) وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ۳۰)

ثُمَّ قَوْلَآءُ عَنَّهُ وَقَالُوا مَعْزُومٌ ۳۱) نَحْنُ ۳۲) إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا ۳۳)

إِنكُمْ عَاكِفُونَ ۳۴) يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى ۳۵) إِنَّا مُنْقِمُونَ ۳۶)

وَلَقَدْ مَنَّا ۳۷) قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۳۸) وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ ۳۹)

كَرِيمٌ ۴۰) أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ ۴۱) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۴۲)

حرف ۵

وَأَنْ لَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِنْ أَرَادَ أَنْ يُنَزِّلَ سَمَانًا أَوْ يَنْزِلَ عَلَيْنَا مَدِينًا ۚ

و مری می گوید بر الله همانا من نرسد ام برای ما دلیلی روئس و همانا من به من مری

يُنَزِّلُ سَمَانًا أَوْ يَنْزِلَ عَلَيْنَا مَدِينًا ۚ

و مری می گوید بر الله همانا من نرسد ام برای ما دلیلی روئس و همانا من به من مری

رَبُّهُ ۚ أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ۚ

پروردگار من که اینان گروهی بد برهنگار پس تکفیر بر بدگان مرا هنگام است همانا شما

مُشْبِعُونَ ۚ وَأَتْرَكُوا الْبَحْرَ رَهْوًا ۚ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُعْرِفُونَ ۚ

معبوب بدگان اند و واگذار دربار شکافه و ام همانا من ساهی عربی شدگان اند و حد

تَرَكَوْا مِنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ۚ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۚ

گذاشتند باغ ها و چشمه های و کسب ها و جایگاهی نیکو و خوش و ادبسی را که

كَانُوا فِيهَا فَكَيْهِنَ ۚ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۚ

بودند در آن سرخوشان پس چنین و میراث دادیم آنها را به گروهی دیگران

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ۚ

پس گریه نکرد بر آنها آسمان و زمین و مهلت نیافتند و هر به

نَحْنَا ۚ بَنَىٰ إِبْرَاهِيمَ مِنْ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۚ

ما منادیم بنی اسرائیل را عذاب خوار کننده از سنجده فرعون همدان و

كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُتَرَفِينَ ۚ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ

بود مستبرواری از امواتکاران و هر آینه برگزیدیم آنان را بر روی دانسی بر

الْعَالَمِينَ ۚ وَأَنبَأْنَاهُمْ مِنْ آيَاتِنَا مَا فِيهِ نَلْتَوِيهِمْ

جهانسان و نادیم به آسان از سانه های خوب آنچه را در منی آشکار بود

إِنْ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ۚ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا

همانان پس می گویند پس این مگر مردن نخستین ما و به

نَحْنُ بِمُشْرِكِينَ ۚ فَأَتَوْا بِآبَائِنَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۚ

ما برانگیخته شدگان پس یاورید پدران ما را که حید راست گویند دیا آنان

خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ ۚ كَانُوا مُحْرَقِينَ ۚ

بهره یا قوم تبع و آنان که پیش از ایشان بودند؟ هلاک ساختیم آنان را به درستی که آنان برهنگان بودند

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَنَجْيِبَ

و ما بریدیم آسمان ها و زمین را و آنچه میان هران بواسطه ناری گمان

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَنُكْرِ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ

ما بریدیم هران دورا مگر به حق و بشن و بیشتران نمی دانند

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمُوعِينَ ﴿١٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى
به تحقیق روز دآوری وعده گاه همه آنان است روزی که دفع نکند هیچ دوستی

عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُصْرُوتُ ﴿١١﴾ إِلَّا مَنْ رَجِمَ اللَّهُ
از دوست دیگر چیزی را و نه ایشان یاری شوند مگر آن کس که ابروا رجم آورد الله

إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿١٣﴾
همانا الله ان پیروزمند مهربان است همانا درخت زقوم

طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿١٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿١٥﴾ كَغَلْيِ
خوراک گناهکار است مانند مس گداخته می جوشد در شکم ها مانند

الْحَمِيمِ ﴿١٦﴾ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاوِ الْجَحِيمِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ
آب جوشان بگیرد او را پس بکشند او را در میان دوزخ

صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿١٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ
بریزند بالای سر او از عذاب آب جوشان بجوش همانا تویی

أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿١٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ يَوْمَ تَمْتَرُونَ
ان پیروزمند ارجمند همانا همین است آنچه در آن تردید می کردید

﴿٢٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
همانا پرهیزکاران در جایگاهی امن اند در باغ ها و چشمه ها

﴿٢٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٢٣﴾
می پوشند از دیبای نازک و سبیر در حالی که روبروی یکدیگر باشند

كَذَلِكَ وَرَوَّجْتُهُمْ بِخُورٍ عَيْنٍ ﴿٢٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
این چنین و جفتشان کنیم با سیاه چشمانی قراخ چشم درخواست می کنند در آنجا هر

فَنَكْهَةٍ ﴿٢٥﴾ أَمِينٍ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ
میوه ای را با آرامش نگذشتن در آن مری را

إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى وَوَقَّعَتْهُمْ عَذَابُ الْجَحِيمِ ﴿٢٦﴾ فَضَلَا
جز مردن نخستین و نگذاشت آنان را از عذاب دوزخ بخشای

مِنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٢٧﴾ فَإِنَّمَا يَسْتَرْثِي
از پروردگار تو این است همان کسبایی بزرگ پس جز این نیست که انسان ساختیم آن (قرن را) به زمین تو

لَعَلَّهُمْ يَنْذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٢٩﴾
شاید که آنان پند گیرند پس منتظر باش به درستی که آنان نیز منتظرند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

حَمَّ ۱ تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۲ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ ۳

حدا میم ۱ فرو فرستادن این کتاب از سوی الله ۲ پیروزمند سنجیده کار است ۳ همانا در آسمان ها

وَالْأَرْضِ لَا يَبْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۴ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبْتُ مِنْ دَابُّو ۵ آيَتٌ ۶

و زمین نشئه هایی برای مؤمنان است ۴ و در آفریدن شما و آنچه می پراکند از جنبه گن نشئه هایی است

لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۷ وَالْخَلْقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أُنْزِلَ ۸ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ ۹

برای قومی که یقین دارند ۷ و در آمدن و شب و روز و در آنچه فرو آورده است الله ۸ از طرف آسمان

مِنْ رِزْقٍ فَآخِجًا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ ۱۰ آيَتٌ ۱۱ لِقَوْمٍ

از ریزی پس زنده کرد بآن زمین را بعد از مردن آن و در گردنیدن بآنها نشئه هایی است برای قومی

يَعْقِلُونَ ۱۲ فَلَاكَ آيَتٌ ۱۳ اللَّهُ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ

که خرد می ورزند ۱۲ این نشئه های الله است ۱۳ می خوانیم آن را بر تو به حق پس به کدام سخن بعد از

اللَّهُ ۱۴ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۱۵ وَتِلْ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۱۶ يَسْمَعُ ۱۷ آيَتٌ ۱۸

الله ۱۴ و آیت های او ایمان می آورند ۱۵ و ای بر هر دروغگوی گنه پیشه ۱۶ که می شود آیت های

اللَّهُ ۱۹ تَنْزِيلَ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِيرَةً لِّمَكَايِبِ ۲۰

الله ۱۹ و آنکه خفته می شود بر وی باز آفرین می ورزد به کفر خود تکبر کنان گوی که نشئه است آن را پس مزده بند او را به علی بردن

وَلَا إِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ ۲۱

و هرگاه بداند از آیت ما چیزی را می گیرد آن را به مسخره آنان برایشان است عذاب

مُهِينٌ ۲۲ مِّنْ وَرَآيِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا ۲۳

خوار کننده ۲۲ پیش روی شان دوزخ است و هیچ دفع نکند از آنان آنچه که کسب کرده اند

وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۲۴ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۲۵ هَذَا ۲۶

و نه آنچه که گرفته اند جز الله کارسازانی و برای آنهاست عذاب بزرگ ۲۵ این اقرار

هُدًى ۲۷ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجَرٍ أَلِيمٌ ۲۸

هدایت است و آنان که کافر شدند به آیت پروردگار خود برای شان عذاب از کفری دردناک خواهد بود

اللَّهُ ۲۹ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِيَجْرىَ الْفُلُوكَ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِيَبْنُوا مِنْ ۳۰

الله است که مسخر ساخت برای شما دریا را تا رویان گرفته کشتی ها در آن به فرمان او و تا بجوید از

فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۳۱ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي ۳۲

بخشش او و باشد که شما سپاس گزارید ۳۱ و مسخر کرد برای شما آنچه در آسمان ها و آنچه در

الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۳۳ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۳۴

زمین است که همه از او است همانا در این کارا نشانه هایی است برای قومی که می اندیشند

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ **اللَّهِ** لِيَجْزِيَ **اللَّهُ** بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

بگو به آنان که ایمان آورده اند که درگذرد از کسانی که امید ندارند به روزهای **الله** تا جزا دهد هر گروهی را در برابر آنچه به دست می آوردند **۱۷** هر که بکند کار شایسته را پس به سود خود پوست

وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ **رَبُّكُمْ** تَرْجِعُونَ **۱۸** وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا

و هر که بدی کند پس به زبان پوست سپس به سوی **پروردگار خود** بازگردانده می شوید **۱۸** و به تحقیق دادیم به بنی اسرائیل **کتاب** و حکمت و پیامبری را و روزی دادیم به ایشان از چیزهای پاکیزه

وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ **۱۹** وَءَاتَيْنَاهُمْ يَتِينَ مِنَ الْأَمْرِ

و برتری بخشیدیم آنان را بر **جهانیان** **۱۹** و دادیم به ایشان دلائل روشن را از کار ادینا پس اختلاف نکردند مگر پس از آنکه **امید برای شان** داشت از روی سرکشی است و بعدا خود همانا

رَبِّكُمْ يَقْضِي يَتَنَّهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

پروردگار تو ناوری می کند میان شان روز **رستاخیز** در آنچه که در آن اختلاف می کردند **۲۰** ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ

پس **قرار دادیم تو را** بر **شرعی** امینا از کار ادینا پس پیروی کن آن را و پیروی مکن از هوس های انانی که نمی دانند **۲۱** إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ **اللَّهِ**

شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ **وَاللَّهُ** وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ

چیزی را و همانا **ستمکاران** برخی **دوستان** برخی دیگرند **و الله** کارساز **برهیز کاران** است **۲۲** هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

این **افرا** مایه **بیش** هاست برای مردمان و هدایت و رحمتی است برای قومی که **یقین** دارند **۲۳** أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ

کَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً نَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ **۲۴** **وَلِلَّهِ** خَلْقُ **وَاللَّهُ** السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْحَقُّ

ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته برابر است زندگی شان و مردن شان بد است آنچه ناوری می کنند **۲۴** و **آفریده** است **الله** آسمان ها و زمین را **و حق**

وَلِيُجْزِيَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ **۲۵**

و تا جزا دهنه شود هر کسی در برابر آنچه کرده است در حالی که آنان **دستم** نیبندند **۲۵**

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ

ایا دیدی آن کس را که گرفته است اله خود را و گمراه کرده است تو را **الله** با وجود علمش آنکه به حق دارد او را مهربانانه بر گوش او

وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا

و قلوب او و قرار داده است بر چشم او پرده ای پس چه کسی راه نماید او را پس از **الله** آیا

تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا

پند نمی گیرید ﴿۲۳﴾ و گفتند نیست آن مگر همین زندگانی دنیوی اما می میریم و زنده می شویم و هلاک نمی کند ما را

إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ

مگر روزگار و نیست آنان را به این گفتار هیچ دانشی نیست آنان جز اینکه گمان بر تازی می کنند ﴿۲۴﴾ و چون خوانده شود

عَلَيْهِمْ مَا كُنَّا نَبَيِّنُ لَهُمْ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّمَا نَحْنُ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّا نَكُونُ

بر ایشان آیات روشن ما نباشد دلیل آنها مگر آنکه گویند بیابورید بشران ما را اگر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾ قُلِ اللَّهُ يُخَبِّرُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَلِلَّهِ

راست می گویند ﴿۲۶﴾ بگو **الله** زنده می کند شما را سپس می خبراند شما را باز گردمی آورد شما را در روز

الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِلَىٰ اللَّهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٠﴾

رستاخیز که نیست هیچ تردیدی در آن ولیکن بیشتر مردمان نمی دانند ﴿۲۹﴾ و **إِلَى اللَّهِ** است فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَبِیَوْمِ نَقُومُ السَّاعَةِ يُخَسَّرُ الْبَاطِلُونَ ﴿٣١﴾

آسمان ها و زمین و روزی که برپا شود رستاخیز در آن روز زیانکار شوند باطل گرایان

وَنَرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَائِعَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ

و می بینیم هر قومی را که به زانو درآمده است هر قومی خوانده می شود به سوی کتابخانه اعمالش امروز جزا داده می شوید به حسب آنچه

تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطَلِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ

می کردید ﴿۳۲﴾ این کتاب ما است که سخن می گوید بر ضد شما به حق همانا ما نسخه برداری می کردیم

مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

آنچه را که می کردید ﴿۳۳﴾ پس آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٤﴾ وَأَمَّا

پس در آورد ایشان را پروردگارشان در رحمت خود این همان کامیابی آشکار است ﴿۳۴﴾ و اما

الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا

آنکه کافر شدند ایاهل می گویند مگر خوانده نمی شد آیات من بر شما پس تکبر می کردید و بودید قومی

مُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْ

برهنگار ﴿۳۵﴾ و چون گفته می شد ایاهل شما که وعده **الله** حق است و رستاخیز هیچ تردیدی نیست در آن من گفتید

مَا نَذَرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

نمی دانم چیست رستاخیز جز گمانی نمی بریم و نیستیم ما یقین کنندگان

﴿٣٦﴾